

Sygn. akt: IX C 1928/18 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 kwietnia 2019r.

Sąd Rejonowy w Opolu IX Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Małgorzata Garbowicz
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Agnieszka Grzesiak

po rozpoznaniu w dniu 11 kwietnia 2019r. w Opolu

sprawy z powództwa (...) z **siedzibą w W.**

przeciwko M. G.

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygn. akt IX C 1928/18

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 3 października 2018r. (...) w W. domagał się zasądzenia od M. G. 3.188,76 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty i zasądzenia kosztów procesu.

Twierdził, że 4 grudnia 2014r. strony zawarły umowę pożyczki nr. (...), na podstawie której pozwana zobowiązała się do spłaty pożyczki na rzecz powoda. Z powodu braku terminowego regulowania spłat, zadłużenie z dniem 13 września 2018r. zostało postawione w stan wymagalności. Pismem z dnia 14.09.2018r. pozwana została wezwana do spłaty zadłużenia. W dniu 3.10.2018r. powód wystawił wyciąg z ksiąg rachunkowych banku nr. (...). Na dochodzoną kwotę składały się: 3.032,40 zł – niespłacony kapitał, 125,97 zł- odsetki umowne, 26,19 zł – odsetki umowne za opóźnienie, 4,20 zł – opłaty umowne.

Postanowieniem z dnia 30 października 2018r. Sąd Rejonowy Lublin- Zachód w Lublinie przekazał sprawę do Sądu Rejonowego w Opolu, w uzasadnieniu stwierdzając brak podstaw do wydania nakazu zapłaty.

Zarządzeniem z dnia 27 lutego 2019r. zobowiązano pełnomocnika powoda do złożenia w terminie 7 dni dowodów na okoliczność istnienia, wysokości i wymagalności roszczenia- pod rygorem pominięcia w razie późniejszego zgłoszenia.

W piśmie z dnia 14 marca 2019r. pełnomocnik powoda wniósł o dopuszczenie dowodu z wypowiedzenia umowy nr. (...) z dnia 4 grudnia 2014r. wraz ze zwrotnym potwierdzeniem odbioru, na okoliczność wymagalności roszczenia.

Na rozprawie w dniu 11 kwietnia 2019r. pozwana domagała się oddalenia powództwa, podnosząc, że żądana kwota nie należy się powodowi.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód sporządził dla pozwanej pismo zatytułowane „Warunkowe wypowiedzenie Umowy o pożyczkę/o kredyt konsolidacyjny Nr (...)”, o następującej treści:

„z powodu niedotrzymania warunków Umowy i nieuregulowania zaległości pomimo wezwania do zapłaty, niniejszym wzywamy Panią do dokonania, w terminie 14 dni roboczych, licząc od dnia otrzymania niniejszego dokumentu, spłaty zaległości, które na dzień wygenerowania pisma wynoszą:

- kwota zaległości : PLN +6,20 PLN (koszt wysyłki),
- data powstania zaległości .....,
- rachunek do spłaty (...).

Pismo to zostało wysłane do pozwanej, a w dniu 19 czerwca 2018r.- zwrócone powodowi z adnotacją, że adresat wyprowadził się.

Dowód: pismo, zwrotne potwierdzenie odbioru, k. 31 i 33.

Sąd zważył co następuje:

W świetle przedstawionych dowodów powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Ciężar wykazania okoliczności, z których strona powodowa wywodziła skutki prawne spoczywał - zgodnie z art. 6 k.c. - na niej. Strona powodowa nie wykazała odpowiedniej inicjatywy dowodowej, w szczególności w żaden sposób nie udowodniła, że 4 grudnia 2014r. pozwana zawarła z nią umowę pożyczki nr. (...), na podstawie zobowiązana jest zapłacić dochodzoną kwotę 3.188,76 zł z odsetkami.

Strona powodowa zaniechała wykazania swojego roszczenia co do zasady i co do wysokości, pomimo tego, że zarządzeniem z dnia 27 lutego 2019r. zobowiązano pełnomocnika powoda do złożenia w terminie 7 dni dowodów na okoliczność istnienia, wysokości i wymagalności roszczenia - pod rygorem pominięcia w razie późniejszego zgłoszenia. Zarządzenie to doręczono pełnomocnikowi powoda w dniu 8 marca 2019r. (k. 36 akt).

W piśmie z dnia 14 marca 2019r. pełnomocnik powoda wniósł o dopuszczenie dowodu z wypowiedzenia umowy nr. (...) z dnia 4 grudnia 2014r. wraz ze zwrotnym potwierdzeniem odbioru, na okoliczność wymagalności roszczenia. Z treści dokumentu nie wynikało jednak, że pozwana jest dłużna powodowi jakąkolwiek kwotę.

Powód wskazał w pozwie, że w dniu 3.10.2018r. wystawił wyciąg z ksiąg rachunkowych banku nr. (...). Powód nie załączył nawet przedmiotowego wyciągu. Zgodnie z art. 232 k.p.c. to strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Ciężar udowodnienia spoczywa więc na twierdzącym, a nie na przeczącym w tym przypadku M. G., która wskazywała na bezzasadność roszczenia. Zgodnie bowiem z art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Zatem z procesowego punktu widzenia ciężar dowodu spoczywa na powodzie. Wynik merytoryczny przedmiotowej sprawy spowodowany jest nieudowodnieniem przez powoda faktów istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy. Jak podkreślił Sąd Apelacyjny w Warszawie w wyroku z dnia 4 września 2013 r. I ACa 259/13 materialnoprawną zasadę rozkładu ciężaru dowodu (art. 6 k.c.) uzupełniają reguły procesowe (w szczególności art. 3 § 1 k.p.c. - w brzmieniu sprzed nowelizacji dokonanej ustawą z dnia 16 września 2011r. o zmianie ustawy- kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw , Dz. U. Nr 233, poz. 1381 oraz art. 232 k.p.c.) nakazujące stronom przejawiać aktywność w celu wykazania wszystkich istotnych okoliczności i faktów, z których wywodzą skutki prawne, w szczególności wskazywać dowody. Obowiązek przedstawiania dowodów odnosi się zarówno do przesłanek dotyczących samej zasadności dochodzonego roszczenia, jak i jego wysokości. Niedochowanie powyższych obowiązków skutkuje ryzykiem przegrania procesu przez stronę, którą obciążał ciężar wykazania okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy. Dowodzenie własnych twierdzeń

nie jest obowiązkiem strony (ani materialnoprawnym, ani procesowym), a tylko spoczywającym na niej ciężarem procesowym. Nie istnieje zatem żadna możliwość egzekwowania od strony aktywności w sferze dowodowej. Sąd nie może nakazać stronie czy zobowiązać ją do przeprowadzenia dowodu. Tylko od woli strony zależy, jakie dowody Sąd będzie prowadził. Przeciwno stronie natomiast - jak wynika z art. 6 k.c. - skierują się ujemne następstwa jej pasywnej postawy. Fakty nieudowodnione zostaną pominięte i nie wywołają skutków prawnych z nimi związanych, co ostatecznie może oznaczać przegranie procesu, co miało miejsce w niniejszej sprawie.

Na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego Sąd nie mógł zweryfikować twierdzenia powoda dlatego też oddalił powództwo jako nieudowodnione.